

Stele de mare

Lorena.craia

Vapoare, în zare, se-ncumetă-n fum,
Prin porți descuiate de crivăț și foc,
Să-și facă din ape, spre tine, un drum,
Ce-nchide, în mine, iubirea la loc.

Se duce apusul să-mpiedice norii
Să-și facă din nave leagăn de umbre -
Pe-obrazul ce parcă se luptă cu sorii,
Se-așează-n tăcere tăcerile-mi sumbre.

Noptile-mi dorm prin calendare,
Zilele curg în pahare de aur,
Vapoare se pierd la apus, înspre zare,
Cu ore ciobite în palme de faur.

Spumegă valuri, la maluri, zadarnic,
Nisipul se calcă pe scoici de granit -
Departele-ți face dosar de fugarnic,
Gonind spre pustiuri ce nu te-au hrănit.

O pânză plutește pe oglindirea
Apelor, care, spre tine-au crescut,
Plutește-n derivă, spre nicăierea,
Pe ape ce drum fără drum au născut.

Răsare o lună curată și albă,
Iar norii se-agită, pe mine tot cad,
Cu stele cuminți, depănate în salbă,
Pe ochii în jind, privind dinspre vad.

28 mai 2016, Constanța